

Ιωάννης Καραγιαννίδης
Κλαρινέτο

Από τον Ιανουάριο του 2013 είναι Κορυφαίος Α΄ στην Ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Ως σολίστ έχει συμπράξει με τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, τη Mannheim Jazz Orchester, την Kurpfälzisches Kammerorchester Mannheim και την ορχήστρα του Δήμου Καλαμαριάς. Είναι μέλος του Ensemble Orpheus Soloists.

Έχει βραβευθεί σε διεθνείς και ελληνικούς μουσικούς διαγωνισμούς και διαθέτει ένα ευρύ ρεπερτόριο κλασικής και σύγχρονης μουσικής.

Ξεκίνησε τις σπουδές του στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης (τάξη Κ. Παπαδόπουλου) και συνέχισε στο γερμανικό Hochschule für Musik und Darstellende. Έχει μελετήσει με τους Aurelian Octav Popa, Petco Radev, Chen Halevi, Μίλτο Μουμουλίδη κ.ά.

Μουσική

Χορηγοί επικοινωνίας:

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μουσική Δωματίου

Κυριακάτικα Πρωινά

14 Δεκεμβρίου 2014

Κουαρτέτο εγχόρδων Αιμίλιος Ριάδης

Κλαρινέτο: **Ιωάννης Καραγιαννίδης**

Αιμίλιος Ριάδης: Παραλλαγές από το κουαρτέτο εγχόρδων σε Σολ
Ντμίτρι Σοστακόβιτς: Κουαρτέτο εγχόρδων αρ. 10 σε ΛΑ-ύφεση-Μείζονα, έργο 118
Γιοχάνες Μπραμς: Κοιντέτο για κλαρινέτο σε σι-ελάσσονα, έργο 115

Αίθουσα «Σόλων Μιχαηλίδης»
Ώρα: 12:00

Κουαρτέτο εγχόρδων Αιμίλιος Ριάδης

Το κουαρτέτο εγχόρδων «Αιμίλιος Ριάδης» ιδρύθηκε το 2005 και πήρε το όνομά του από το σπουδαίο Θεσσαλονικιό συνθέτη. Σήμερα θεωρείται από τα πιο δραστήρια και διακεκριμένα σύνολα μουσικής δωματίου στην Ελλάδα.

Έχει εμφανιστεί σε σημαντικές αίθουσες όπως στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στην Αίθουσα Τελετών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, στην αίθουσα "Σόλων Μιχαηλίδης" της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, στο Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο, στο γερμανικό Ινστιτούτο Γκαίτε, στο Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών καθώς και σε πλήθος συναυλιών σε επαρχιακές πόλεις, αποσπώντας ενθουσιώδεις κριτικές.

Το κουαρτέτο έχει συνεργαστεί με διακεκριμένους Έλληνες και ξένους μουσικούς όπως τους Απόστολο και Δημήτρη Χανδράκη, τη Βαρβάρα Τσαμπαλή, το Νικολό Δημόπουλο, τον Alain Meunier, τον Jean Christophe Charron, τον Giacomo Battarino. Τον Ιούνιο του 2014 ηχογράφησε το πρώτο κουαρτέτο εγχόρδων του Κώστα Τσούγκρα, το οποίο αναμένεται να κυκλοφορήσει μέσα στο 2015.

Στα μελλοντικά σχέδια του κουαρτέτου περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων εμφανίσεις στην Εθνική Λυρική Σκηνή, στο φεστιβάλ "Μουσικοί Συντονισμοί" στην αίθουσα Βέτον στην Αθήνα, στο φεστιβάλ "Παπαιωάννου" στην Καβάλα, στο φεστιβάλ πιάνου Θεσσαλονίκης, σε εκπαιδευτικές συναυλίες σε σχολεία καθώς και σε συναυλίες στην περιφέρεια. Στα άμεσα σχέδια βρίσκεται επίσης η αποκατάσταση χειρογράφων, ηχογράφιση και έκδοση παρτιτούρας του 'Κουαρτέτου σε Σολ' του Αιμιλίου Ριάδη, σε συνεργασία με το συνθέτη και μουσικολόγο Κώστα Τσούγκρα.

Το ρεπερτόριο του κουαρτέτου περιλαμβάνει έργα από την κλασική περίοδο μέχρι τον 21ο αιώνα.

Το κουαρτέτο «Αιμίλιος Ριάδης» αποτελείται από μουσικούς της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης: Ανδρέας Παπανικολάου (α' βιολί), Γιώργος Κουγιουμτζόγλου (β' βιολί), Αλεξάνδρα Βόλτση (βιόλα), Λίλα Μανώλα (βιολοντσέλο).

Αιμίλιος Ριάδης (1880-1935)

Παραλλαγές από το κουαρτέτο εγχόρδων σε Σολ

Οι *Παραλλαγές από το κουαρτέτο εγχόρδων σε Σολ* είναι ένα έργο με έντονα ιμπρεσιονιστικά στοιχεία, χαρακτηριστικό της γραφής του μεγάλου Θεσσαλονικιού συνθέτη, κυρίως μετά τη πενταετή του διαμονή στο Παρίσι (1910-15), όπου επηρεάστηκε σημαντικά από την επαφή του με συνθέτες της νεότερης γαλλικής σχολής και κυρίως από τον Ραβέλ. Το συγκεκριμένο κουαρτέτο εμπεριέχει έντονες αναφορές στην ελληνική μουσική παράδοση. Άλλωστε ο Ριάδης χρησιμοποιούσε ευρέως ως 'πρώτη ύλη' στοιχεία από την αρχαία ελληνική μουσική, τους βυζαντινούς ήχους και τα λαϊκά τραγούδια. Αξίζει να αναφερθεί πως ο τελειομανής συνθέτης διόρθωνε συνεχώς τα έργα του, ακόμη και μετά τη δημοσίευση, με αποτέλεσμα να μην είναι ξεκάθαρο το πότε (ή ακόμη και αν) τελείωσε ικανοποιημένος κάποια από αυτά. Στα δε Κουαρτέτα Εγχόρδων υπάρχει ακόμη μεγαλύτερο 'μυστήριο', δεδομένου ότι από τα χειρόγραφα του προκύπτει πως είχε συνθέσει διάφορα μέρη κουαρτέτων, χωρίς να έχει αποφασίσει το πού θα τα εντάξει, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει πλήρης εικόνα, μέχρι να αποκατασταθούν όλα.

Ντμίτρι Σοστακόβιτς (1906-1975)

Κουαρτέτο εγχόρδων αρ. 10 σε Λα ύφεση μείζονα, έργο 118

I. Andante II. Allegretto Furioso III. Adagio, attacca IV. Allegretto - Andante

Τα κουαρτέτα εγχόρδων κατέχουν, αναμφισβήτητα, κυρίαρχη θέση στην εργογραφία του Σοστακόβιτς, που έχει συνθέσει 15 αριστουργήματα του είδους. Το *Κουαρτέτο Εγχόρδων αρ. 10* το έγραψε το 1964 στο καταφύγιό του στην Αρμενία, λίγα χρόνια μετά την ένταξή του στο κόμμα και ενώ είχαν αρχίσει τα προβλήματα υγείας του, γεγονότα που συνετέλεσαν αποφασιστικά στην ενσωμάτωση κάποιων πένθιμων στοιχείων στο χαρακτήρα του έργου, αλλά κυρίως στον πλούτο των συναισθημάτων που εμπεριέχει, που υπονοούν πάραυτα μία αισιόδοξη προοπτική λύτρωσης. Ο Σοστακόβιτς έδινε πάντα μεγάλη βαρύτητα στη γραφή των κουαρτέτων εγχόρδων, που αποτελούσαν το συναισθηματικό αποκούμπι του, δεδομένου ότι ήταν οι συνθέσεις μέσα από τις οποίες μπορούσε να εκφραστεί, χωρίς την αφόρητη εξωτερική πίεση με την οποία ήταν αναγκασμένος να δημιουργεί σχεδόν σε όλη του την καριέρα.

Γιοχάνες Μπραμς (1833-1897)

Κουιντέτο για κλαρινέτο σε Σι ελάσσονα, έργο 115

I. Allegro II. Adagio III. Andantino IV. Con moto

Ο Μπραμς έγραψε το *Κουιντέτο για κλαρινέτο σε Σι ελάσσονα, έργο 115* για τον επιφανή κλαρινετίστα Richard Mühlfeld το 1891. Ο ιδιόρρυθμος συνθέτης είχε αποφασίσει να σταματήσει να συνθέτει μετά την ολοκλήρωση του *Κουιντέτου εγχόρδων αρ. 2 σε Σολ μείζονα, έργο 111*. Έναν περίπου χρόνο μετά από αυτή την απόφαση άκουσε σε μία συναυλία τον Mühlfeld να ερμηνεύει Βέμπερ και Μότσαρτ (μεταξύ άλλων) και συνεπαρμένος από τον ήχο του, ένωσε ένα κύμα δημιουργικότητας να τον κατακλύξει. Αμέσως, ζήτησε από το σολίστα ένα ιδιωτικό ρεσιτάλ, μετά το οποίο αποφάσισε να ξαναρχίσει να γράφει. Ο Μπραμς αγαπούσε ιδιαίτερα το κλαρινέτο και το ευνοούσε ιδιαίτερα στις συμφωνίες και τις σερενάτες του, αλλά αυτή η εμπειρία στάθηκε αφορμή να γράψει υπέροχα σολιστικά έργα για κλαρινέτο, κάτι που δεν είχε κάνει ως τότε, επειδή θεωρούσε το επίπεδο των ερμηνευτών της εποχής του ιδιαίτερα χαμηλό. Στις πρώτες παραστάσεις του έργου από τον φίλο του (πλέον) Mühlfeld και το περίφημο κουαρτέτο Joachim ο κόσμος ενθουσιαζόταν από το διάλογο βιολιού-κλαρινέτου, ενώ ο συνθέτης παρακολουθούσε με ένα χαμόγελο ευδαιμονίας από την αρχή ως το τέλος.